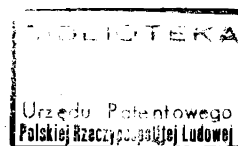
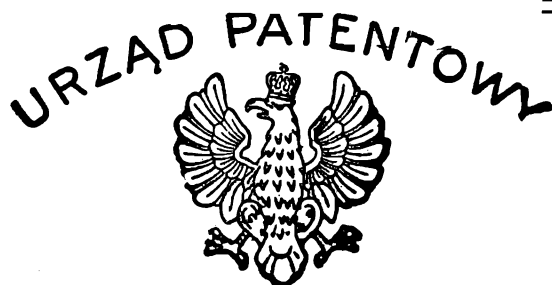

20 sierpnia 1926 r.

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

OPIS PATENTOWY *E016, 3/18*

Nr 3679.

Kl. 19 ~~a 3~~

William Earl Munslow
(Steubenville, Ohio, Stany Zjednoczone Ameryki).

Podkład metalowy.

Zgłoszono 26 lipca 1920 r.

Udzielono 12 grudnia 1925 r.

Pierwszeństwo: 23 lutego 1918 r. (Stany Zjednoczone Ameryki).

Wynalazek niniejszy dotyczy podkładów metalowych kolejowych.

Na załączonych rysunkach przedstawiono kilka konstrukcyj przedmiotu wynalazku.

Fig. 1 przedstawia rzut boczny podkładu, fig. 2—rzut poziomy, fig. 3—w powiększeniu przekrój przez 3—3 (fig. 2), fig. 4—przekrój przez 4—4 (fig. 1), fig. 5—widok części podkładu od końca, fig. 6—rzut boczny odmiany ustroju podkładu, fig. 7—przekrój przez 7—7 (fig. 6), fig. 8—przekrój przez 8—8 (fig. 6), fig. 9—rzut boczny podkładu w innym wykonaniu, fig. 10—przekrój przez 10—10 (fig. 9), fig. 11—przekrój przez 11—11 (fig. 10), fig. 12—przekrój przez 12—12 (fig. 9) oraz fig. 13 i 14 przyrządy do umocowania szyn.

Podkład wykonany jest przez odlanie lub w inny sposób w kształcie ciała pustego o płaskiej podstawie przyziemnej, od której unoszą się do góry boczne ściany, wygięte nazewnątrz. Według fig. 1—5 podkład składa się z dwóch jednakowych połączonych ze sobą części 16, 16. Mimo, że na pozostałych figurach przedstawiono podkład wykonany z jednego kawałka, może być on oczywiście, o ile jest to pożądane, zrobiony w każdym wypadku z dwóch lub kilku części. Według fig. 1—5 składa się podkład z płaskiej podstawy 17, ścian bocznych 18 oraz wypukłej powierzchni górnej 19. Wszystkie te części wykonane są z jednego kawałka materiału. W pewnej odległości od końców podkładu górna jego część jest spłaszczona, tworząc łożyska 20

dla szyn. Łożyska 20 zaopatrzone są tuż przy bocznych krawędziach 21 w odpowiednie otwory 22, przez które zakłada się przyrządy do przymocowywania szyn, przedstawione na fig. 13 i 14 i oznaczone cyframi 20¹ i 21¹. Połączenie 20¹ posiada równoległe ramiona, których końce są nagwintowane do nakręcania nakrętek. Końce połączeń 21¹ zagina się po ich włożeniu do otworów 22 ku środkowi na podstawie szyny. Oba rodzaje połączeń wykonywa się z materiału giętkiego, ich środkowa część 22¹ jest wygięta wdół w celu umożliwienia wsadzenia drąga między tę część i spód łożyska 20 dla wyjęcia z podkładu. Części 16 podkładu zaopatrzone są na zwróconych ku sobie końcach w kołnierze 23 (fig. 5). Kołnierze te są u dołu podkładu proste i po połączeniu ze sobą części podkładowych i ułożeniu szyn zagłębiają się w ziemię, chroniąc podkład od przesuwania się w kierunku podłużnym.

Jeżeli podkłady używa się do kolei elektrycznej, należy połączone ze sobą części podkładu wzajemnie izolować. W tym celu używa się wkładki fibrowej 24 (fig. 1, 2, 4) o otworach na śruby, nakrywających się z otworami kołnierza 23. W otwory te wkłada się nasadki fibrowe 25, których końce posiadają z jednej strony kołnierze 26. Przez nasadki przepuszcza się sworznie 27, posiadające nakrętki 28. Według rysunku długość pochewkowej części nasadki jest większa niż grubość obu kołnierzy 23 oraz płyty fibrowej 24, zewnętrzny koniec 29 nasadki jest przytem skośnie ścięty. Pomiedzy nakrętką 28 i sąsiadującym z nią kołnierzem 23 włożony jest dodatkowy krążek fibrowy 30, którego krawędź wewnętrzna 31 jest także skośnie ścięta i opiera się o skos 29 nasadki 25. Podkładki oraz nasadki są wykonane z materiału izolującego tak, że części podkładu są mimo ścisłego połączenia ze sobą całkowicie od siebie izolowane.

Według wykonania, przedstawionego na fig. 6—8, podkład podobny jest do powyżej opisanego, nie jest jednak rozdzielony. Płaska podstawa 33 posiada zagłębienia 34, tworzące żebra poprzeczne 35. Należy zwrócić uwagę, że żebra zewnętrzne 35 znajdują się wewnątrz łożysk szynowych 36, są więc umieszczone stosunkowo blisko środka szyny. Giętkość podkładu chroni szyny oraz podkład od pęknięcia przy nagłym obciążeniu, wywołanem przez ciężar wagonów.

Na fig. 9—12, przedstawiony jest podkład 37, naogół podobny do powyżej opisanych lecz zaopatrzony na podstawie 38 między łożyskami 39 w zagłębienia, tworzące żebra poprzeczne 40.

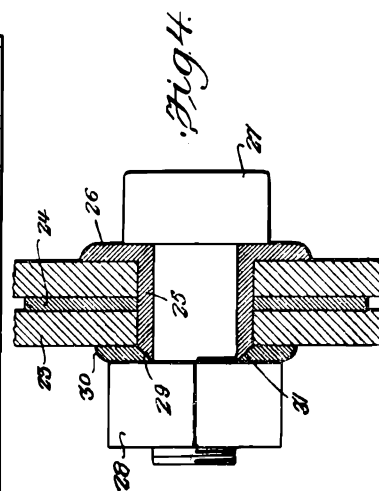
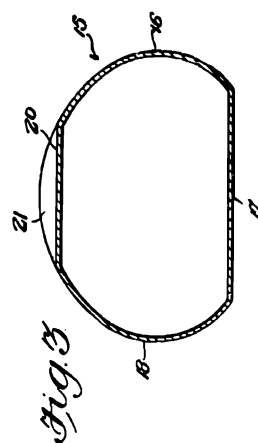
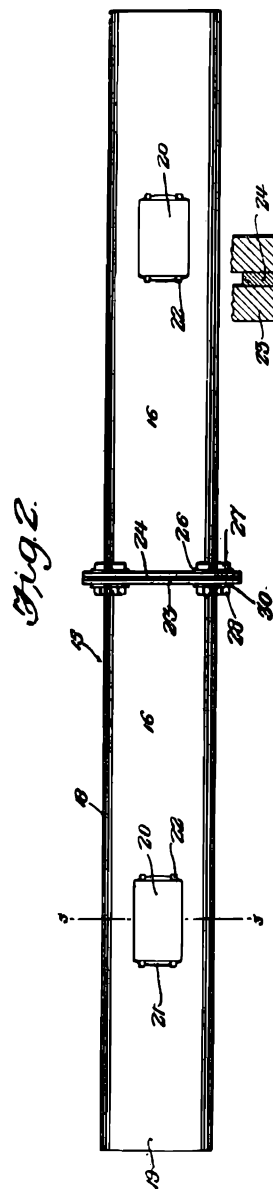
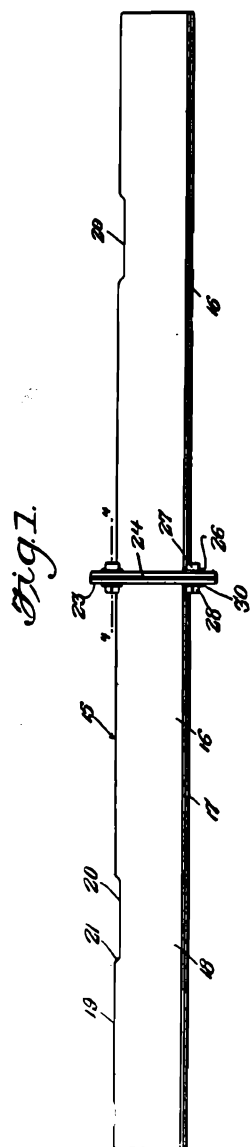
Zastrzeżenia patentowe.

1. Podkład metalowy, pusty wewnątrz, znamieny tem, że składa się z dwóch jednakowych części (16), zaopatrzonych na końcach zwróconych do siebie w kołnierze (23), odpowiadające przekrojowi bocznych, dolnych i górnych części podkładu i połączonych w odpowiedni sposób ze sobą.

2. Podkład metalowy według zastrz. 1, znamieny tem, że połączenie dwóch części podkładu wykonane jest przy pomocy kołnierzy (23), tworzących jedną całość z łączonemi częściami podkładu.

3. Podkład metalowy według zastrz. 1 i 2, znamieny tem, że w celu wzajemnego odizolowania elektrycznego obu części podkładu, między kołnierze (23) umieszczone są wkładki fibrowe pierścieniowe (24), a przez otwory na śruby w kołnierzu i podkładce przetknięte są nasadki, na jednym końcu zaopatrzone w kołnierz (26), na drugim—skośnie ścięte, te zaś ostatnie końce opierają się o odpowiednio ukośnie ścięte podkładki (30), podtrzymywujące nakrętki (28) sworzni (27).

William Earl Munslow.
Zastępca: Cz. Raczyński,
rzecznik patentowy.

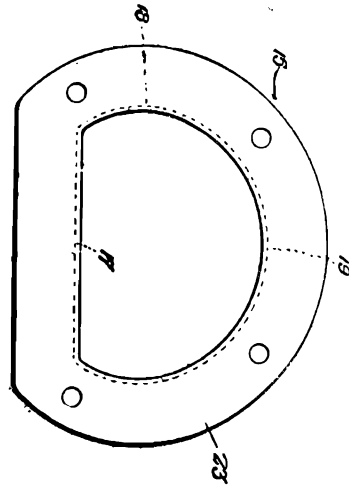

Fig. 5.

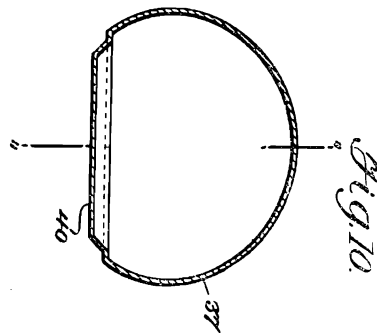

Fig. 10.

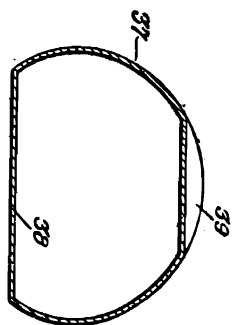

Fig. 12.

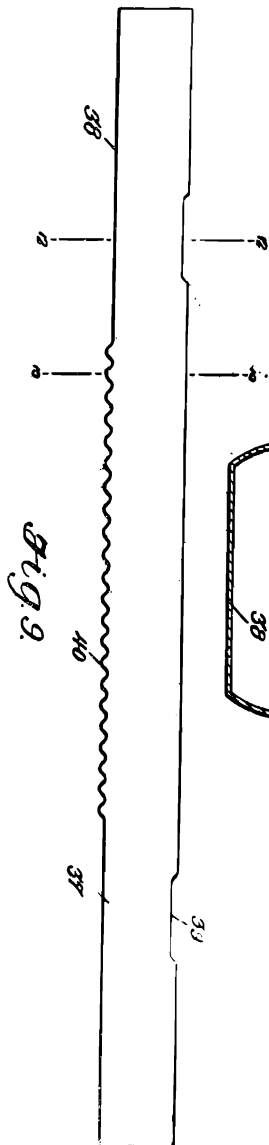

Fig. 9.

